

nordiske patentlovsrevision i 1976, og at spørgsmålet på ny har været overvejet på nordisk plan på foranledning af den nævnte artikel 75, men at man var enige om ikke at indføre en bestemmelse som den foreslåede.

Udvalget kan tilføje, at retstilstanden her i landet som hovedregel må være som fastsat i Fællesskabets Patentkonventions artikel 75, men finder ikke, at dette bør komme til udtryk i en udtrykelig bestemmelse.

Væsentligst er det imidlertid, at det med retsplejelovgivningens grundsætning om den frie bevisbyrdefordeling ikke er nødvendigt eller ønskeligt med en ufravigelig bevisregel i patentloven for disse tilfælde. Man bør ikke uden tvingende grunde gribe ind i domstolens frihed til bevisbedømmelse og derved tillægge en bestemt kategori af opfindelser en særlig beskyttelse. Det må antages, at de danske domstole under de i artikel 75 angivne forudsætninger vil komme til samme resultat med hensyn til bevisbyrdefordelingen hvis sagens genstand er et dansk patent.

H. Lægemedelpatent.

Spørgsmålet om indførelse af adgang til patent på lægemidler har i særlig grad haft udvalgets opmærksomhed, idet der i nogle henvendelser har været argumenteret for vedtagelse af lovforslaget med mulighed for at opnå sådanne patenter, mens andre stærkt har frarådet, at man på nuværende tidspunkt indfører adgang hertil, og at Danmark benytter sig af den mulighed, der består i henhold til Den europæiske Patentkonventions artikel 167 og Strasbourgkonventionens art. 12 for at tage forbehold mod indførelse af patent på lægemidler.

Det er over for udvalget oplyst, at der ikke er mulighed for at tage forbehold i forbindelse med tilslutning til Fællesskabets Konvention, der dog først ventes at træde i kraft om en årrække. Udsættelse i henhold til Europapatentkonventionen kan udstrækkes til 10 år, der under ganske særlige omstændigheder kan forlænges med 5 år. Et forbehold skal dog tages tilbage, så snart forholdene tillader det.

Lægemedler er medicinske præparater, dvs. kemiske stoffer og blandinger heraf, der har en terapeutisk eller profylaktisk virkning. Derimod er kirurgiske instrumenter o. lign. ikke lægemidler i patentlovens forstand, og

de kan frit patenteres. Endvidere vedrører det gældende forbud mod patent på lægemidler alene midlet som sådant, mens der frit kan meddeles patent på fremgangsmåder til fremstilling af lægemidler. Det har i en årrække været praksis, at der meddeles patent på fremgangsmåder, uanset om de ikke i sig selv opfylder patentbarhedsbestemmelserne, men det fremstillede stof dog er nyt. Ved denne praksis ydes der en patentbeskyttelse, der ligger ret nær den beskyttelse, der opnås ved det egentlige stofpatent.

Inden for EF-landene er det kun Danmark, der har et udtrykeligt forbud mod lægemedelpatent, og i Sverige har man vedtaget at give mulighed for stofpatent på lægemidler fra den 1. juni 1978.

Mod indførelsen af patent på lægemidler er det anført, at et sådant patent vil kunne være til skade for det danske samfund, fordi muligheden for fremstilling af konkurrerende, billigere lægemidler bortfalder, hvis man her i landet ikke fortsat kan udvikle nye fremstillingsmetoder til produktion af kendte lægemidler.

Endvidere er der henvist til, at en del af dansk medicinalindustri vil miste eksportmuligheder, bl. a. fordi man ikke for tiden er i stand til at gennemføre egentlig forskning med henblik på udvikling af lægemidler som sådanne. Man behøver derfor en vis tid til omstilling af produktionen.

Udvalget har været indstillet på at løse disse problemer for medicinalbranchen ved at udnytte muligheden for forbehold i henhold til Den europæiske Patentkonvention.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af handelsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet har den opfattelse, at Danmarks specielle erhvervsstruktur med mange små og mellemstore virksomheder gør, at tilslutning til E. P. C. vil virke uheldigt.

Mindretallet skønner, at den gevinst, de store erhvervsfirmaer vil kunne opnå, ikke